

Івченко Н. В., студентка гр. ЕК-141, **Волинець Л.М.**, здобувач
Науковий керівник – Хоменко І.О., д.е.н.,
доцент кафедри теоретичної та прикладної економіки
Чернігівський національний технологічний університет (м. Чернігів, Україна)

СУЧАСНИЙ СТАН ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

На сьогодні на ринку створено сприятливі умови для інноваційного підприємництва. Сформувалася національна інноваційна система: утворені інституційні структури, з'явилися фінансові інститути і використовуються механізми фінансування, розроблено нормативно-правові акти. Сучасні технології безупинно розвиваються і в сучасності людина не може уявити своє життя без їх застосування в повсякденності. Технології впливають на наш світ, змінюють його. Цей вплив може мати як позитивний, так і негативний ефект. Одним із головних факторів розвитку економіки держави є підтримка та стимулювання інноваційного процесу. В Україні зараз ця проблема дуже загострена і вимагає підтримки з боку підприємницького сектору та, особливо, з боку держави, яка може стимулювати інтерес даного сектору шляхом пільг та інших заохочень.

Різні аспекти інноваційного процесу вивчали такі закордонні вчені як Дж.Кейнс, І. Фішер, Й. Шумпетер та інші. Питання стимуляції та активізації цього процесу а також проблеми інноваційного розвитку у державі вивчали такі вітчизняні вчені як І. Бланка, І. Лютий, С. Юрій, І. Нечаєва, О. Орлюк та інші.

Інформація стала більш доступною, її пошук тепер займає набагато менше часу. Достатньо просто скористатися пошуковими мережами. Але, знову ж таки, не вся інформація наявна в мережі є достовірною та коректною, що може призвести до серйозних помилок в тому виді роботи, де вона буде застосовуватись. Слід додати що саме через розвиток технологій екологія нашої планети зазнає пагубного впливу. В пошуках джерела нескінченної енергії людство досягло значного прогресу в області ядерної енергетики, але одночасно з'явився ризик радіоактивних викидів.

Підприємства переходить на автоматизацію всіх процесів виробництва. Це дає змогу випускати більш якісну продукцію, більшими партіями, витратити менше ресурсів, але через це багато людей втратили свої робочі місця, певні види професій взагалі вимерли, підвищується рівень безробіття.

Через таку велику кількість загроз, що виникають поруч із впровадженням інновацій, на даному етапі розвитку головним завданням науково-технічної діяльності стало їх подолання, а також особлива увага вченими та винахідниками з усього світу приділяється проблемі екології, яка, на даний момент, набуває критичного рівня.

В той час, як в багатьох країнах інноваційний процес розвивається з високою швидкістю і всі наукові та технічні досягнення активно застосовуються у різних сферах життя суспільства, Україна знаходиться ще тільки на стадії розвитку та підтримки цього механізму. Проте, незважаючи на це, Україну вважають країною з високим науковим-технічним потенціалом.

За даними досліджень у 2017 році інноваційні дослідження проводило близько 980 організацій, з них 43,3% - відносились до державного сектору економіки, 40,3% - відносились до підприємницького сектору, 15,4% - заклади вищої освіти. Для порівняння, в 2011 році науково-технічною діяльністю займалися 1255 організацій.

Лідерами по впровадженню інноваційної продукції в Україні є Тернопільська (27,2%), Запорізька (12,7%), Львівська (8%), Харківська(6,6%) області та м.Київ (14,4).

Одним із основних напрямків інноваційної діяльності в Україні є виробництво нових або значно поліпшених продуктів чи послуг за допомогою придбаних нового устаткування, програмного забезпечення, перенавчання персоналу, проведення маркетингових досліджень та рекламної компанії і т.д.

Розвиток інноваційного процесу потребує інвестицій і підтримки з боку держави. В країнах світу його стимулюють за допомогою ефективних фіскальних інструментів (наприклад, у США витрати, пов'язанні з науково-технічною діяльністю вираховуються із доходу, що оподатковується). На жаль, на даний момент в Україні не має можливості впровадження фіскальної підтримки інноваційного механізму через значний дефіцит бюджету, високий рівень корупції в країні, складність контролю використання податкових пільг. Але, якщо органи влади відповідально підійдуть до вирішення цього питання, країна має шанс на розкриття свого наукового потенціалу та реалізацію всіх своїх можливостей, які зараз, на жаль, не використовуються.

Висновки з проведеного дослідження. Розвиток інновацій є запорукою ефективного розвитку економіки країни, але поряд із цим процесом зростають загрози життю та здоров'ю людини. Проте, людство на даному етапі вже не зможе відмовитись від всіх тих переваг, що воно отримує від використання досягнень науки та техніки, тому тепер інноваційний процес направлений на усунення цих загроз; особлива увага приділяється питанню екології. Розглядаючи питання науково-технічної діяльності в

Україні, можна зробити висновок, що в інноваційному механізмі країни зараз існує багато проблем, і з цілого ряду причин уряд не має змоги зараз впровадити ефективну фіскальну політику, направлену на підтримку інноваційного процесу.

Список використаних джерел

1. Розвиток технологій, за і проти. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://3222.ua/article/rozvitok_tehnology_za_proti.htm
2. Як технології змінили повсякденне життя. Враження користувачів – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://microsoftblog.com.ua/2014/01/28/yak-tehnologiyi-zminili-povsyakdenne-zhittya-vrazhennya-koristuvachiv/>
3. Терещенко В. Стан та забезпечення інноваційної діяльності в Україні/В. Терещенко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://global-national.in.ua/archive/11-2016/166.pdf>
Терещенко В. Інноваційна політика України як основа соціально-економічного розвитку / В. Терещенко // Економіка і регіон. – 2010. – № 2. – С. 207–210.
4. Хоменко І.О. Системоутворюючі фактори регіонального розвитку / І.О. Хоменко, Є.М. Сич // Вісник Чернігівського державного технологічного університету: зб. наук. праць. – Чернігів: ЧДТУ, 2007. - № 31. – 79-83с.
5. Хоменко І.О. Інвестиційне забезпечення відтворення основних фондів / І.О. Хоменко // Вісник Чернігівського державного технологічного університету: зб. наук. праць. – Чернігів: ЧДТУ, 2009. - № 35. – 115-119с.
6. Хоменко І.О. Кластеризація у формуванні виробничого потенціалу підприємств реального сектору економіки / В. П. Льчук, І. О. Хоменко // Проблеми і перспективи економіки та управління. – 2016. – № 4 (8). – С. 7-15.

Хоменко І.О., д.е.н., професор,
Волинець Л.М., здобувач

Чернігівський національний технологічний університет (м. Чернігів, Україна)

ВПЛИВ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ НА ЕКОНОМІЧНЕ ЗРОСТАННЯ

Розвиток транспортної інфраструктури сьогодні розглядається як найважливіший напрямок економічної політики держави. З розвитком транспортної інфраструктури пов'язується повноцінне функціонування різних галузей й економіки в цілому, визначається рівень соціально-економічної стабільності держави. Адже, транспортна система є однією з базових галузей економіки, стабільне функціонування якої забезпечує необхідні умови обороноздатності, національної безпеки, цілісності держави, підвищення рівня життя населення [2].

На сьогоднішній день транспортний сектор України – це значний і важливий сегмент для економіки країни, адже ефективна та злагоджена робота цілої транспортної системи являється рухомою силою для загального розвитку країни [1]. Так як проекти розвитку транспортної інфраструктури не тільки розвивають саму галузь, вони також створюють зайнятість у суміжних галузях, таких як обслуговування та будівництво, а також при експлуатації пов'язаних з транспортом підприємств, включаючи постачальників транспортних послуг. Тому, кожна гривня, яка інвестована у транспортну галузь урядами чи приватними інвесторами, може мати ефект мультиплікатора [8], що виходить далеко за рамки безпосередньо комерційних вигод від перевезення пасажирів та вантажів.

Економічна роль транспорту полягає, насамперед, у тому, що він є органічною ланкою кожного виробництва, проводить безперервну й масову доставку всіх видів сировини, палива й продукції з пунктів виробництва в пункти споживання, а також здійснює поділ праці, спеціалізацію й кооперацію виробництва [5]. Без транспорту немислимо раціональне розміщення виробництва, освоєння нових територій і природних багатств.

На транспортну галузь припадає значна частка ВВП, однак капіталовкладення і витрати на обслуговування транспортної інфраструктури залишаються на доволі низькому рівні. Капіталовкладення у транспорт становлять 2,2 % від ВВП (у середньому за період 2012-2017рр.) проте валова додана вартість транспортної галузі досягає 9,2% від ВВП. Якісна транспортна інфраструктура дозволить підвищити доступність, поліпшити якість транспортних зв'язків та скоротити час і витрати при транспортуванні.

Отже, дослідження показали, що збільшення інвестицій у модернізацію та розвиток транспортної галузі має позитивний вплив на економічне зростання [3]. Підсумовуючи, можна зазначити, що результат може відобразитись:

- у поліпшенні якості характеристик внаслідок вкладання коштів у будівництво високошвидкісних автомобільних доріг, аеропортів, сучасних залізниць для високошвидкісного руху, ремонт та підтримку на високому рівні утримання інфраструктури;

- у більш ефективному використанні існуючих потужностей.

- в оптимізації транспортного процесу з використанням інтелектуальних транспортних систем та інших технологій. Ці зміни впливатимуть на загальний рівень транспортних та інформаційних послуг, через прямий та непрямий вплив позитивно відобразяться на економічному зростанні країни.